

Bereeshit – Genesis 1:1 – 6:8

Aliyah 2 – Genesis 2:4 – 2:19

We beginnen een nieuwe cyclus, waarbij we alle tweede *aliyot* van de verschillende *parshot* hopen langs te lopen. De eerste *parshah* die we dan weer tegenkomen is *parshat Bereeshiet* (Genesis 1:1 – 6:8). De tweede *aliyah* hiervan loopt van Genesis 2:4 tot 2:19. Op het eerste oog beginnen we dus gewoon weer opnieuw bij het scheppingsverhaal. Maar schijn bedriegt, want we komen nu met een **aanvliegroute** aanvliegen. We komen vanuit Deuteronomium aanvliegen en goed beschouwd vertelt Genesis gewoon verder.

Om u hierin mee te nemen, roep ik in herinnering wat we in het voorgaande jaar hebben geleerd over de Thora: de **Thora** omvat de **hele wereldgeschiedenis**. In Genesis wordt de wereld geschapen, in Exodus wordt het volk Israël geschapen, in Leviticus komt God in hun midden wonen, in Numeri vinden we de strijd van het leven en de eindtijd en in Deuteronomium vinden we het Beloofde Land en het Messiaanse Rijk.

En dan... Op het Messiaanse Rijk volgen **de nieuwe hemel en de nieuwe aarde**, volgens 2 Petrus 3 en Openbaring 20-21. Zo rollen we Genesis weer binnen en we kunnen het scheppingsverhaal nu op een heel **ander niveau** gaan lezen. Genesis spreekt namelijk niet alleen over de schepping van de eerste hemel en de eerste aarde, maar ook over de schepping van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die nog komen gaan. Deze manier van lezen kan even schakelen zijn en zeker in deze eerste *parshah* komt veel informatie voorbij. Laat u niet afschrikken, de volgende *parshot* zullen wat beter toegankelijk zijn en makkelijker lezen...

Genesis 2:4 begint met: ***dit zijn de geboortes van de hemel en van de aarde, toen zij geschapen werden, op de dag dat aarde en hemel gemaakt werden.*** Deze formule ***dit zijn de geboortes van...*** vinden we herhaaldelijk in Genesis terug. Niet alleen bij de hemel en de aarde wordt deze formule gebruikt, maar ook bij de mensen, die kinderen voortbrengen. Dit leert ons dat hemel en aarde, net als de mensen, kinderen voortbrengen.

Hemel en aarde worden hier als man en vrouw voorgesteld. Zij treden met elkaar in het **huwelijk** en brengen de rest van de schepping als kinderen voort. In de eerste *aliyah* van *parshat Bereshiet* is al gezegd, dat de scheiding tussen hemel en aarde niet 'goed' genoemd werd door God. De hemel en de aarde werden namelijk slechts tijdelijk van elkaar gescheiden. Op een dag zullen ze weer met elkaar trouwen. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen namelijk één zijn.

Waaruit maken we dat op? Wel, uit Openbaring 21 en 22: het hemelse Jeruzalem daalt neer op de nieuwe aarde. Gods Troon staat op de nieuwe aarde. En God woont op de nieuwe aarde. Niet langer zijn deze dingen alleen in de hemel, maar **ze dalen neer** op de nieuwe aarde. Dit laat zien dat **hemel en aarde verenigd** worden. Zij trouwen met elkaar. Ze zullen en bruiloftsdag kennen. Daarom wordt het nieuwe Jeruzalem ook de Bruid, de vrouw van het Lam, genoemd. Het gaat om een bruiloftsdag.

Naar deze bruiloft en eenwording van hemel en aarde verwijst Genesis 2:4 als er staat: *dit zijn de geboortes van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden*. Ook wordt er naar mijn mening niet voor niets tweemaal in dit vers over hemel en aarde gesproken. In dit eerste zinnetje gaat het over **de hemel en de aarde**, met een lidwoord en de hemel voorop. Maar in het tweede zinnetje gaat het over **aarde en hemel**, zonder lidwoord en de aarde voorop. Ik geloof dat het eerste zinnetje naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde verwijst en het tweede zinnetje naar de eerste aarde en hemel, die voorbijgaan.

Dit leert ons gelijk iets over het tijdstip, waarop de nieuwe hemel en de nieuwe aarde gemaakt zullen worden en met elkaar in het huwelijk zullen treden. Zij worden volgens Genesis 2:4 namelijk geschapen en brengen kinderen voort, *op de dag dat de Heer God aarde en hemel maakte*. Zij worden dus **op dezelfde dag** geschapen, als de eerste aarde en hemel. Welke dag is dat dan? Wel, dat is de eerste dag van het jaar, *Rosh Hashanah* of Bazuinenfeest. Dit is de dag, waarop God op zijn glorieuze Troon plaatsneemt, alles oordeelt en herschept.¹

Wie zijn nu precies **de kinderen**, die hemel en aarde voortbrengen? Vers 5 vertelt ons dat deze kinderen **alle planten en bomen** zijn. Daar was namelijk nog niets van opgekomen, volgens dit Genesis 2:5. In Genesis 1:11-12 was er echter allang groen gewas geschapen en opgekomen. We kunnen dit als volgt lezen: het gewas op de eerste aarde was al wel geschapen, maar het gewas op de nieuwe aarde nog niet.

Waarom was dit gewas nog niet opgekomen? Omdat **God vanuit de hemel** geen regen had gegeven en **de mens op de aarde** niet gearbeid had. We zien hier een prachtig samenwerkingsverband uitgetekend. Hemel en aarde brengen kinderen voort, jawel, maar niet zonder het **partnerschap** tussen God en mens. God zorgt voor regen uit de hemel en de mens werkt op de aarde. Zo brengen God en mens, hemel en aarde, hun kinderen voort.

Zo was het bedoeld vanaf het allereerste begin van de schepping. Zo moet het vandaag de dag ook functioneren. En zo blijft het functioneren, totdat hemel en aarde definitief met elkaar zullen trouwen. God werkt vanuit de hemel en de mens op de aarde. Ze hebben allebei hun **eigen gezagsgebied**. In Psalm 115:16 staat het als volgt: *De hemel, de hemel is van Yahweh, maar de aarde heeft Hij aan de mensenkinderen gegeven*.

God scheidt plannen in de hemel, Hij spreekt recht in de hemel, Hij brengt zegen en vloek in de hemelse gewesten. Maar de mens is aangesteld op aarde, om namens God te regeren. De mens brengt Gods plannen naar de aarde, proclameert Gods rechtsbesluiten op aarde en brengt Gods zegen en vloek naar de aarde.² Daarom leerde Yeshua ons ook bidden: *Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op aarde!*³

Maar het blijft niet bij gescheiden gezag domeinen, want hemel en aarde zullen trouwen met elkaar, zoals we gezien hebben. En ook God en mens zullen met elkaar in het huwelijk treden, namelijk **Yeshua als Bruidegom** en de **gemeente als Bruid**. Pas als zij volkomen één geworden zijn, kan Gods Koninkrijk volledig en zichtbaar doorbreken.

¹ Zie verder: <https://ingeestenwaarheid.nl/bazuinenfeest/>.

² Matth. 10:7-8, 19:28, Luk. 10:16-20, Joh. 20:23, 1 Petr. 2:9, Openb. 1:5-6, 4:4, 20:4, etc.

³ Matth. 6:10.

Opvallend is dat de verzen 6 en 7 spreken over een mist, die vanaf de aarde opkomt en de mens, die uit de aarde gevormd wordt. Waar is de hemel en haar regen gebleven? Zelf denk ik dat de verzen 6 en 7 typisch spreken over de situatie van de eerste hemel en aarde. Er zijn gescheiden domeinen. De aarde heeft een redelijk **zelfstandig bestaan** ten opzichte van de hemel. Het wordt bevochtigd door mist vanuit de aarde zelf.

Maar in vers 8 gebeurt dan iets heel bijzonders. Want de mens wordt door God genomen uit die wereld en **geplaatst in de hof van Eden**. In vers 15 staat dat God de mens *deed rusten (nuach)* in de hof van Eden.⁴ Net zoals de ark van Noach op de bergtoppen van de herstelde hemel en aarde van na de zondvloed blijft rusten, zo wordt de mens tot rust gebracht in de hof van Eden.

Hier gebeurt iets heel bijzonders, want de hof van Eden was namelijk een **stukje hemel op aarde**. De hof van Eden vertoont vele parallellen met de Tempel, waarin God op aarde wilde wonen. Dat was ook een stukje hemel op aarde. En de hof van Eden vertoont ook vele parallellen met de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar God in wil wonen te midden van de mensen. De hof van Eden is het plekje, waar God wandelde en sprak met de mens. De mens komt daar bij Hem thuis, in **het hemelse domein**.

Zo wordt de mens van de eerste hemel en aarde genomen en in de nieuwe, verenigde hemel en aarde geplaatst. De hof van Eden wordt *vanuit het oosten (miqèdèm)* geplant, volgens vers 8. Wat wil dit zeggen? Het Hebreeuwse woordje *qèdèm* betekent niet alleen 'oosten', maar ook 'van ouds', 'van vroeger' of 'van het vorige tijdperk'. De hof van Eden wordt vanuit de dagen van voor de schepping geschapen. De hof van Eden komt **uit de eeuwigheid** vandaan en maakt geen deel uit van de huidige schepping. De mens wordt dus genomen uit de eerste hemel en aarde, die tijdelijk zijn, en overgeplaatst in de nieuwe hemel en aarde, die tot in eeuwigheid zullen blijven.

Nu kunnen we ons afvragen waar het paradijs vandaag de dag is. We kunnen het opzoeken, aan de hand van de rivieren die in Genesis 2 genoemd worden. Dan komen we in de buurt van Irak en Iran uit, tussen de Eufraat en de Tigris. Maar hoe we daar ook zoeken, we zullen geen paradijs vinden. Waar is dat paradijs gebleven?

Wel, het paradijs was een stukje hemel op aarde. Dus wat is logischer dan te veronderstellen dat het paradijs weer in de hemel opgetrokken is geworden? Dat is ook wat er in de Joodse traditie onderwezen wordt, namelijk dat het **paradijs** zich bevindt **in de derde hemel**. Dit is de hemel waar God woont. De eerste hemel is namelijk de zichtbare blauwe lucht. De tweede hemel zijn de hemelsferen waar de engelen en demonen, krachten en machten actief zijn. En de derde hemel is de plek waar God woont en troont. In deze derde hemel bevindt zich nu het paradijs.

Dit wordt niet alleen in de Joodse traditie onderwezen, maar we komen dit idee ook in het Nieuwe Testament tegen. Paulus schrijft in 2 Korinthe 12:6 over iemand, die in de derde hemel werd opgenomen en daar in het paradijs was. Hier verwijst Paulus naar deze leer van de verschillende hemelen. En hij laat zien dat het paradijs zich inderdaad in de derde hemel bevindt, nu.

⁴ Zie de belangrijke parallellen met de Rode Koe in *parshat Chukat, aliyah 1*. Daar gebeurt het omgekeerde ter verzoening: de koe wordt buiten het legerkamp gedood om de mens in Gods gemeenschap te kunnen laten leven...

Sinds de zondeval stond er een engel met een vlammend zwaard voor de ingang van dit hemelse paradijs, zodat de mensen er niet binnen zouden gaan. Maar sinds het offer van Yeshua aan het kruis, is de weg naar het paradijs weer open. Daarom kon Yeshua ook tegen de moordenaar, die naast hem hing, zeggen: *Vandaag zul je nog met Mij in het paradijs zijn.*⁵ De moordenaar ging na zijn dood rechtstreeks naar het paradijs in de derde hemel.

Ook in Ezechiël 28:13-14 lezen we over het paradijs in de hemel. We lezen daar namelijk over een cherub, die in de hemelse hof van Eden rondwandelde. Maar deze engel kwam ten val en werd uit de hemel naar beneden gegooid. Zo kwam deze gevallen engel op de aarde terecht, volgens vers 17. Vaak wordt hier ook de val van satan in gezien en ik denk dat dat wel terecht is.

In deze hemelse hof van Eden laat God alle bomen en planten groeien, volgens Genesis 2. Je zou kunnen zeggen dat dit paradijs behoort tot de nieuwe en volmaakte aarde, **die nu al voor zijn aangezicht staat**⁶ en voor altijd voor zijn aangezicht zal blijven staan. Tussen de bomen die God daar laat groeien, groeiden ook de **hemelse Boom des Levens** en **Boom van Kennis van Goed en Kwaad**. Twee bomen in de hemelse gewesten: de eerste Boom geeft eeuwig leven, de tweede Boom baart de eeuwige dood. Deze laatste Boom staat er waarschijnlijk nu niet meer, na het verzoenend lijden en sterven van Yeshua. In de eeuwige toestand is er geen zondeval meer mogelijk.

De mens was van oorsprong stoffelijk en sterfelijk, want zij was uit de aarde genomen. Maar als de mens zou eten van de Boom des levens, dan zou de mens voor **eeuwig leven**, volgens Genesis 3:22. Dit betekent niets anders dan een **transformatie** van het lichaam in een soort engelachtig lichaam.⁷ In 1 Korinthe 15:50 staat namelijk dat vlees en bloed het eeuwige Koninkrijk van God niet kunnen beërven, want vergankelijkheid beërft geen onvergankelijkheid. Nee, in 1 Korinthe 15 kunnen we lezen dat ons lichaam eenmaal veranderd wordt. Van een natuurlijk of stoffelijk lichaam wordt het een **geestelijk lichaam**, volgens vers 44.

De **Boom des Levens** vinden we in meervoud terug in het visioen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde in **Openbaring 22**. Zij staat aan de **levensrivier**, die van onder Gods Troon tevoorschijn komt stromen. Deze levensrivier is op haar beurt weer verbonden met de vier rivieren van het paradijs. En ook met de levensrivier, die we in Ezechiël 47 uit de Tempel zien stromen. We zien opnieuw de connectie tussen paradijs, Tempel en nieuwe hemel en aarde. Dit gaat allemaal over dezelfde hemelse realiteit.

Ooit koos de mensheid ervoor om van de Boom van Kennis van Goed en Kwaad te eten. Waarom was dit nu zo slecht? God wil toch dat we onderscheid maken tussen goed en kwaad? Jazeker! Maar wel **Zijn onderscheid**, naar wat Hij ons leert. In vers 17 verbiedt God de mens te eten van de Boom van Kennis, maar in vers 18 volgt hier direct het

⁵ Luk. 23:43.

⁶ In Jesaja 66:22 staat letterlijk: 'Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarvan Ik de Maker ben, voor Mijn aangezicht staan, zo zullen uw zaad en uw naam staan!' Er worden participium-vormen gebruikt, wat aanduidt dat dit een al bestaande en voortgaande situatie is i.t.t. de toekomstige tijd betreffende het zaad en de naam...

⁷ In de Joodse traditie wordt geleerd dat Adam en Eva in de hof een engelachtig lichaam hadden van licht ('or!) en dat hun lichaam pas met huid werd overtrokken na de zondeval. Er staat namelijk letterlijk in Genesis 3:21 dat God hen bekleedde met 'huid' ('or!). Hieruit zouden we kunnen leren dat ons verheerlijkt lichaam al bestaat in de hemel!

volgende op: *En God zei: **het is niet goed** dat de mens alleen is!* Meteen na vers 17 geeft God de mens dus al kennis over goed en kwaad: eenzaamheid is niet goed.

Wat is dan precies het probleem van de Boom van Kennis? Wel, dit is **hemelse kennis**, die **van boze machten** verkregen wordt. Satan was degene, die de mens dingen begon in te fluisteren, daar bij de Boom van Kennis. Het gaat niet zomaar om een boom, maar om de Boom van hemelse Kennis van Goed en Kwaad. Als we **zelf** naar hemelse wijsheid gaan zoeken en zelf willen oordelen tussen goed en kwaad, dan komen we bedrogen uit. We zullen het moeten houden bij wat God aanwijst als goed of kwaad.

Satan speelt hier op in en zegt dat de mens, als hij van de Boom van Kennis eet, aan God gelijk zal worden. Maar daar zit een genuanceerde verdraaiing van de waarheid in. De mens **stelt zich** daarmee inderdaad **gelijk aan God**, door zelf over goed en kwaad te oordelen, tegen Gods gebod in. Maar wie kan zich meten met God? Satan wist dit zelf heel goed. Over één van de gevallen engelen staat namelijk in Jesaja 14 geschreven:

*Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En u zei in uw hart: ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, **ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste**. Echter, u bent **in het rijk van de dood neergestort**, in het diepst van de kuil!*

Het mooie is dat we de Boom van Kennis van Goed en Kwaad niet meer tegenkomen in Openbaring 21-22. Deze Boom is verwijderd uit het paradijs, weggedaan uit de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Maar de **Boom des Levens** zal **tot genezing van de volken** zijn. Zij hebben eens ten dode gegeten, maar nu zullen zij eten ten leven: eeuwig leven!⁸ We kunnen **nu al in geestelijke zin** deel krijgen aan deze Boom des Levens. Immers op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, zal er geen ziekte meer te genezen zijn, want dan is iedereen al volmaakt. Toch is deze Boom ter genezing van ziektes bedoeld. Deze Boom is dus ook voor nú bedoeld!

Om nog een element toe te voegen: de vier rivieren van het paradijs lopen rondom gebieden, die gekenmerkt worden door **goud, kristal en edelstenen**.⁹ En waar wordt het nieuwe Jeruzalem door gekenmerkt? Juist, door goud, kristal en edelstenen!

U kunt de prachtige beschrijving van **het hemelse Jeruzalem** lezen in Openbaring 21:9-27. Jeruzalem is helemaal gebouwd van kristalhelder en zuiver goud. Het lijkt een beetje op doorzichtig glas. Verder zijn de poorten uit enorme, hele edelstenen gevormd. Twaalf verschillende edelstenen, die verwijzen naar de twaalf stammen en de twaalf apostelen. Het moet een prachtig gezicht zijn!

Dit is het hemelse Jeruzalem, waarvan het aardse Jeruzalem slechts een afspiegeling is. Over dit hemelse Jeruzalem staat in Hebrreeën 12:22-24 geschreven:

*Maar **u bent genaderd** tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, **tot het hemelse Jeruzalem** en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven*

⁸ Openb. 22:2.

⁹ Gen. 2:11-12.

zijn en tot God, de Rechter over allen en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen en tot de Middelaar van het nieuwe verbond, Yeshua en tot het bloed van de besprenging, dat van betere dingen spreekt dan dat van Abel.

Dit gaat over het hemelse Jeruzalem, maar ook over het paradijs, waar we na onze dood met Yeshua mogen zijn. Verder gaat dit over **de hemelse rechtbanken**, waar Abels bloed en **Yeshua's bloed** een getuigende rol hebben.¹⁰ En waar ook engelen en overledenen inspraak in hebben. Maar wat misschien nog belangrijker is: waar we **op dit moment** zelf al toegang toe hebben. Met onze geest zijn we nu al in het paradijs.

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zijn niet alleen voor straks, maar ook voor nu. We hebben op dit moment de taak om de hemelse zegeningen **naar deze aarde te halen**, door **gebed, profetie en proclamatie**.¹¹ Om de huidige aarde een afspiegeling te laten zijn van de nieuwe en hemelse hemel en aarde. Dat is de roeping van de mensheid, waar zij helaas behoorlijk in faalt. Maar ook dat stond al geschreven: de eerste hemel en aarde zullen helaas vergaan door vuur, maar de nieuwe hemel en aarde zullen voor eeuwig blijven bestaan!

Waarom zouden we ons nog bekommeren om de oude hemel en aarde en het leven hier, als het slechts **een schaduw** is van de dingen, die komen gaan? Als dit alles toch **vergaat**? Wel, ten eerste omdat schaduw en werkelijkheid **niet los van elkaar** te verkrijgen zijn. Wie wij zijn in de eeuwige hemelse realiteit heeft invloed op wie we hier op aarde zijn en andersom. Deze twee realiteiten zijn niet van elkaar te scheiden.¹²

Ten tweede is dit leven eigenlijk **een test**. Eenmaal moeten we verantwoording afleggen over wat we met de aarde en met ons leven gedaan hebben. Dan zal God zeggen tegen degenen, die trouw zijn geweest aan zijn plannen: 'Goed gedaan, goede en trouwe knecht, **over weinig bent u getrouw geweest**, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw Heer!'¹³ Op die dag zullen we het Koninkrijk mogen beërven, dat voor ons bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld.¹⁴ Dat betekent: we zullen de **eeuwige, nieuwe aarde erven**.¹⁵

Ik bid dat God onze ogen opent voor de **hemelse zegeningen**, die er voor ons klaar liggen. Dat we zijn hemelse plannen op aarde gestalte mogen geven, zodat we mogen bijdragen aan een stukje hemel op aarde.

¹⁰ zie het boek van Robert Henderson: *Procederen in de hemelse rechtbanken. Geef God het wettige recht Zijn passie te vervullen en onze gebeden te beantwoorden.*

¹¹ We moeten ons op de hemelse en eeuwige dingen richten, volgens Kol. 3:1-4, 2 Kor. 4:18, etc. en deze ook naar de aarde toebidden. Yeshua leerde ons bidden: ... *Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel!*

¹² Dr. Ana Méndez Ferrell laat in haar boek 'Bevrijding uit gebieden van gevangenschap' zien, dat onze zielen zich in hemelse plaatsen, maar ook in plaatsen van het dodenrijk kunnen bevinden. Ook kunnen ze fragmenteren, zodat delen van onze ziel gevangen gehouden kunnen worden. Dit heeft zijn weerslag op ons leven in de vorm van fobieën en vloeken bijv. Maar als onze ziel verenigd wordt en in het hemelse paradijs wordt gesteld, ervaren we daarvan de zegen in ons leven!

¹³ Matth. 25:21, 23, etc.

¹⁴ Matth. 25:34.

¹⁵ Zie ook Lukas 16:9 en Matth. 5:5.

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. **Genesis** volgt op Deuteronomium en spreekt ook over **de nieuwe hemel en aarde**
2. Met de **tweede cyclus** kunnen we de Thora weer op dieper niveau lezen
3. **Hemel en aarde** zijn slechts **tijdelijk gescheiden**, maar zullen met elkaar trouwen
4. **Gods gezagsgebied** is de hemel, de aarde is het **gezagsgebied van de mens**
5. Het **paradijs** en het nieuwe Jeruzalem lijken zich in de **derde hemel** te bevinden
6. De **Boom van Kennis** van Goed en Kwaad gaat over **verboden hemelse kennis**
7. De **Boom des Levens** en het **hemelse Jeruzalem** zijn **nú al toegankelijk**
8. Wij hebben de **taak** om de hemelse zegeningen **naar de aarde te halen**
9. Het leven hier op aarde is een **schaduw** van de hemelse realiteit
10. Het leven hier op aarde is een **test** voor de eeuwigheid
11. Het leven hier op aarde en de hemelse realiteit **beïnvloeden elkaar wederzijds**